

בגלל מסירת דירת-השרד של יו"ר הכנסת לישראל ישעיהו, היה צורך בשיפוץ

דירת-שרד חדשה ליו"ר הנוכחי יצחק שמיר, במחיר של 400 אלף לירות

ההדר היהיר

רבים ההבדלים בין יושב-ראש הכנסת יצחק שמיר לבין קודמו בתפקיד — ישראל ישעיהו. ככל שחלפו התודשים והשנים, שכיחן ישעיהו כיושב-ראש הכנסת, כן הפך גא, יהוד ודורש-יכבוד. שמיר, ל-עומתו, הוא אדם צנוע ונחבא אל הכלים, שכמעט שלא שינה מנהגיו אחרי שניבחר לכהונה הרמה.

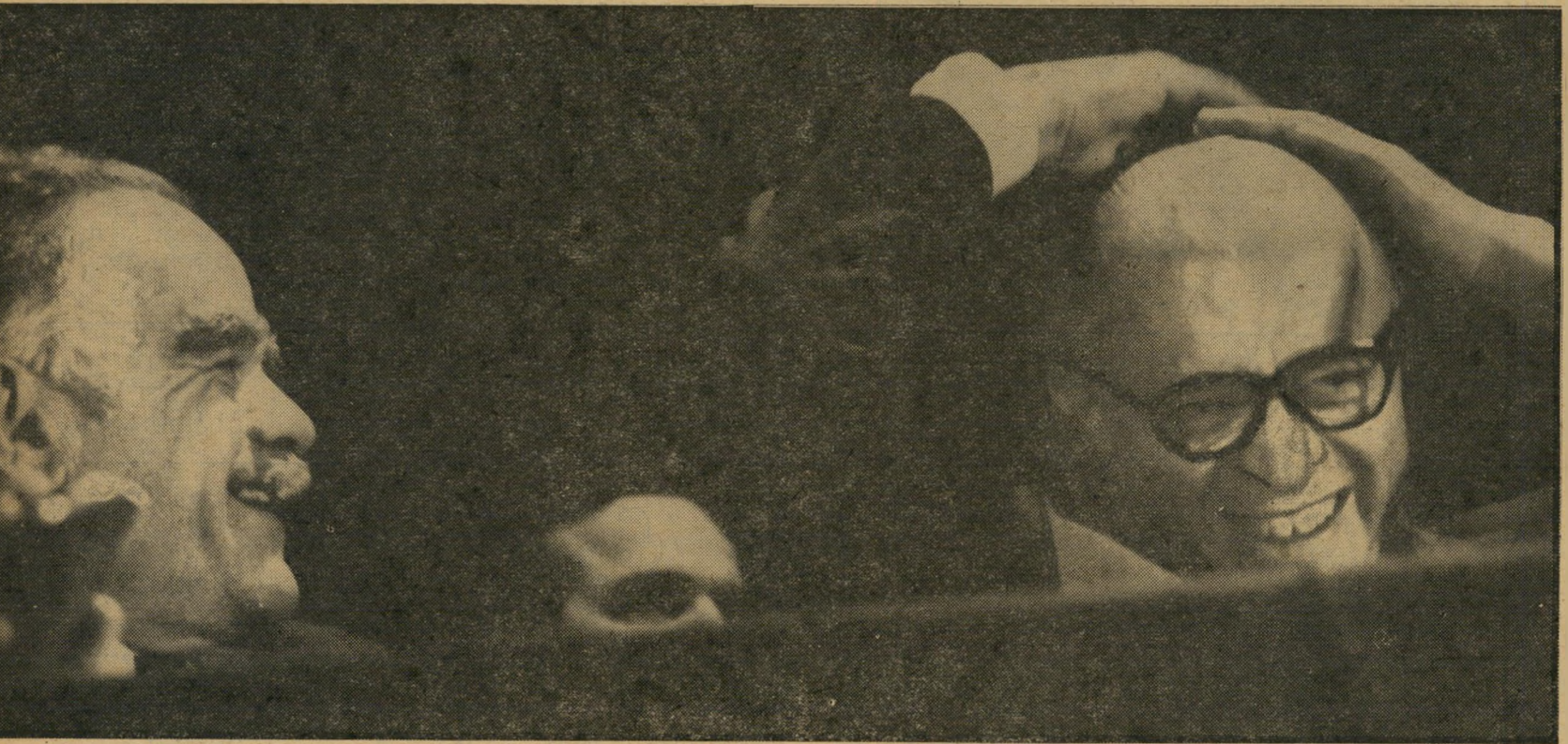
יש להבדלים אלה סממנים חיצוניים רבים. בעוד ישעיהו דרש שאפילו ידידיו הקרובים, חברי מפלגתו, יפנו אליו בתואר „אדוני היושבי-ראש“, הרי שמיר מרגיש איננוחות, בכל פעם מחדש, כאשר מישהו מחבריו מכנה אותו בתואר זה. תחת ש-יקרא לו שמיר או בשמו הפרטי, יצחק.

ישעיהו היה מסתגר בלישכתו כשלא ניהל ישיבות. הוא לא היה יוצא, אלא לעיתים נדירות, אל מיוןן חברי-הכנסת. הוא גרס שאין זה יאה ליושבי-ראש הכנסת לשבת עם „סתם“ חברי-כנסת באותו „בית

מכל המפלגות. לעיתים קרובות רואים אור תו משוחח עם עיתונאי או עם פקיד בכיר, בלי גינוני-כבוד מיוחדים.

ישעיהו סרב בכל תוקף להיפרד מ-מכונית הדורג' הגדולה, שהיתה מפוארת וזוללת דלק, גם בתקופה שבה נהגו השרים להשתמש כוולו, שהיא הסכנית הרבה יותר. הוא מעולם לא ישב ליד ה-נהג, אלא תמיד במושב האחורי. שמיר, לעומתו, נוסע במכונית וולוו ויושב תמיד ליד הנהג, כאחד העם.

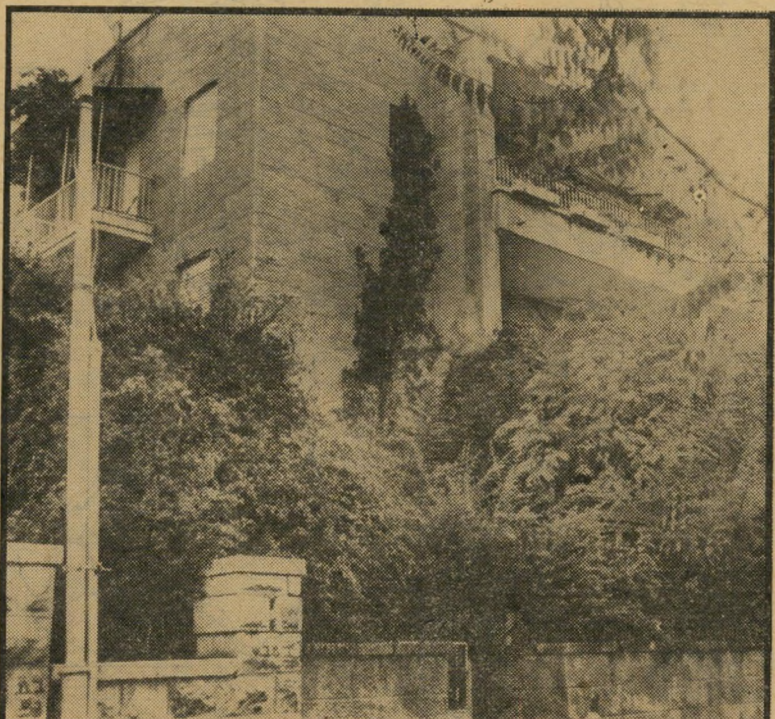
ישעיהו דרש — וקיבל — ליווי של אני שי מישמרה-הכנסת. אלה נצמדו אליו, כשהם לובשים מדים כחולים מצוחצחים, כמעט לכל מקום שאליו הלך. והכוונה אינה רק לאירועים ממלכתיים-ייצוגיים, שבהם מחייב הפרוטוקול או הנהוג ליווי של מישמרה-הכנסת. ישעיהו דרש — וקיבל — ליווי של מישמרה-הכנסת גם כשהיה משתתף בר-הלוויית לאי-ממלכתיות, או באירועים ש-

יצחק שמיר ייכנס לדירת-השרד שהיתה בידי השר ישראל גלילי (למטה)

בהם היה רק אחד האורחים, וזאת כדי ל-התבלט ככל היותר. בכנס של מיפלת חרות, שנערך בחברון, כאשר מיפלת זו היתה עדיין באופוזיציה וישעיהו היה רק אחד האורחים — ולא מן המכובדים ביותר — הוא הופיע עם שני שומרי-ראש לבושי מדים ממשמרה-הכנסת, שאחד מהם היה קצין-הכנסת עצמו, שנאלץ או ללבוש לשם כך מדים. גם לתנונת בנו של מי שהיה שרה-חקלאות, אהרון און, אשר נערכה במושב גילת בנגב, הופיע ישעיהו עם שומרי-ראש, שכל אחד מהם היה גבוה ממנו בשני ראשים לפחות, ו-השלישה יצרו תמונה מגוחכת למדי. יצחק שמיר אפילו לא חולם על ליווי של שומרי-ראש באירועים פרטיים-למחצה כאלה. למ-רות שהוא בא דווקא ממיפלת שעל דיגלה חרוטים הגינונים החיצוניים.

אל ישעיהו היה קשה להגיע. ראש לישכ-תו ומוכירתו, היה מן יצרו סביבו חומה גבוהה כששניהם, ישעיהו ומן, נהנים מ-מנה. מן הצליחה לאגור בכנסת כוח והשפ-עה עצומים, שכמותם לא ידעה בתקופת היושבי-ראש הקודם, ראובן ברקת, ואילו ישעיהו עצמו נהנה מן ההרגשה שהוא יושב לו במיגדל-ישן, אל שמיר קל הרבה יותר להגיע. בעדינות רבה הוא הצליח לנטרל את השפעתה הגדולה של מן, למ-רות שהיא זו שהדריכה אותו בכל אתם פרטים קטנים הנוגעים למעמדו כיושבי-ראש חדש של הכנסת.

קפה. כפי שכונה את המיוןן. אך היה גם מניע כלכלי להתנהגותו. על-פי נהגיו ה-כנסת, הארוחות המוזמנות אל לישכת ה-יושבי-ראש נרשמות על חשבון תקציב ה-אירוח שלו. ההנחה היא, שהארוחות בליש-כת נועדו כדי לנהל שיחות אינטימיות עם אורחיו של יושבי-הראש. אך חשבון הארו-חות הנדירות שישעיהו היה אוכל במיוןן, היה נזקף לחובתו ויורד מהכנסתו.

אצל שמיר, המצב הפוך. כמעט שאין עובר יום שבו אינו מתפנה לשתות או לאכול במיוןן חברי-הכנסת. הפעמים שבהן הוא מזמין שתיה או ארוחה ללישכתו נדי-רות, לפחות כמו מיספר הפעמים שבהן הופיע ישעיהו במיוןן.

מאות-אלפי

לירות לדירה

גם האישים שבתברתם ניראו השניים במיוןן, שונים. ישעיהו היה מקפיד על כך שלידו לא יישבו חברי-כנסת מן ה-שורה; גם אם נימנו עם מיפלתו. לעיתים היה מצטרף לשולחן בו ישב באותה עת ראש-הממשלה. כשעשה כן היה חיך של הכנעה מתפשט על פניו. בדרך-כלל היה ישעיהו מופיע במיוןן בחברתו של קצין הכנסת יצחק „איני“ בן-גל, שנתן לו את ההרגשה שהוא מלווה על-ידי שומרי-ראש. שמיר, לעומתו, נהג להצטרף גם לשולח-נות גדולים, שלידם מסובים חברי-כנסת